

نمایی از بقایای داخل کاروانسرای سنگی آهوان

به تماشای تاریخ نشسته. با اینکه تمام دیوارهای سنگی اطراف کاروانسرا از باد، باران و توفان طی این همه سال پابرجا مانده، اما اتاق‌های داخل آن به‌طور کامل تخریب شده و جالب‌تر اینکه درست در مقابل سردر این بنای ارزشمند، رستورانی ساخته شده که جانمایی آن در مقابل این بنای تاریخی نشان‌دهنده کج‌سلیقگی و عدم‌حفاظت و حراست از این سرمایه ملی است. کمی آن طرف‌تر کاروانسرای زیبای شاه‌سلیمان هم از دوران صفویان در کنار این بنای سنگی ساخته شده که در مقابلش آب‌انبار و چاپارخانه مغول قرار داشته که اکنون اثری از آن باقی نمانده و خاک کنار خارها شده است.

نام ابریشم، براننده این جاده پر از شگفتی است. علاوه بر گرانبها بودن خود ابریشم، چینی‌ها تا سال‌های سال تنها تولیدکننده انحصاری این ریسمن‌های لطیف بودند که در دربار روم و بیزانس طالب فراوان داشت. راز پرورش کرم ابریشم تا قرن ششم میلادی مخفی مانده بود و بعدها اروپایی‌ها آن را با ترفندی خاص به‌وسیله راهبان مسیحی ربودند. هنوز هم ابریشم کالایی گرانبهاست و فرش‌های دستبافت ابریشمی دیگر زیر پا انداخته نمی‌شود و بدل به تابلوفرش‌های نفیس روی دیوار شده‌اند.

کاروانسرای ۵۰۰ساله سنگی در راه ابریشم

آهوان، تنها کاروانسرای باقیمانده از دوره ساسانیان است

مهلا داریان / دبیر سرزمین من

تاریخی در نزدیکی جاده می‌توان گفت با کمی اختلاف در همان مسیر باستانی ابریشم به سمت دامغان قرار داریم.

حالا چین‌خوردگی‌های رنگارنگ کم‌کم به کوه‌هایی پوشیده از گون و خار تبدیل شده و کمی جلوتر در گردنه خنک آهوان، کاروانسرای سنگی و بسیار خاصی نمایان می‌شود که نمونه آن را در هیچ کجای ایران نمی‌توان دید و تنها کاروانسرای باقیمانده از دوران ساسانیان در استان سمنان است. ارتفاع دیوارهایش ۱۴ متر است و آنقدر بزرگ و دیدنی است که از ۲ طرف جاده می‌توان عظمت و شکوهش را ستود. آهوان در زبان اوستایی به معنای دژی محکم و روستایی استوار است و این کاروانسرا بیش از هزار سال است که اینجا

از جاده ۸ هزار کیلومتری ابریشم، ۶۰۰ کیلومتر آن در استان سمنان قرار دارد که طولانی‌ترین مسیر این جاده در ایران است و ما در این راه طولانی به سمت شهری افسانه‌ای می‌رویم که زمانی پایتخت اشکانیان بوده و به شهر صد‌دروازه یا هکاتوم پلیس مشهور است؛ شهری که هنوز هم باستان‌شناسان در جست‌وجوی یافتن بقایای آن هستند و اسرارش هنوز زیر خاک گرم و سوزان کویز، پنهان است. ۴۰۰ کیلومتر تا مقصد راه داشتیم و در خنکای خروس‌خوان صبح، منتظر طلوع خورشیدی بودیم که زمانی در همین حوالی راه را برای کاروان‌های ابریشم روشن کرده بود. تا اینجا از قلعه‌ها، کاروانسراها و آب‌انبارهای بسیاری عبور کرده و با وجود این همه نشانه و اثر

کاروانسرای شاه سلیمان - دوره صفویه